

[Holger Hansen.]

trale administration af disse opgaver i forhold til de sociale.

Må jeg her gøre et lille sidespring til noget, der måske kun indirekte har betydning i denne problemstilling. Vi bør efter mit skøn overveje en gennemgang af lovgivningen på de forskellige områder for at finde frem til administrationsbesparende reformer. Vi har i folketinget drøftet den omsiggribende administration mange gange gennem mange år, men har nok selv den meste skyld i tingenes tilstand. Mange politiske forlig er kommet i stand igennem ordninger, der har krævet mere administration, end indholdet berettiger til, og mange deputationer er kommet til udvalg i dette hus og har hentet et resultat hjem, der har betydet en yderligere belastning af administrationen. Var det ikke en idé — og den vil jeg gerne overgive til den højtærede arbejdsminister — at igangsætte et arbejde for at finde frem til en forenkling af administrationen her i lovgivningsarbejdet, et arbejde for en ny „støvsugerbande“ med det formål at skaffe forenkling ligesom ved at kigge på tværs igennem den lovgivning, der på de mange områder består? Medlemmer af socialudvalget har oplevet, at det vel lader sig gøre, men, det skal indrømmes, på bekostning af en millimeterretfærdighed, som, når det kommer til stykket, er langt dyrere at administrere, end den er værd for den enkelte.

Jeg tror, at dette er et vældig centralt spørgsmål i hele diskussionen om den offentlige administration og også om opgavefordelingen. Vi må herinde i huset påtage os et meget stort ansvar for en besværlig administration, som vi putter i hovedet på de amter og kommuner, som i de fleste tilfælde skal føre den ud i livet.

Arbejdsministeren nævner i sin redegørelse om borgeren også borgerens mulighed for anke, og dette er, som også hr. Langkilde var inde på, et vældig væsentligt spørgsmål i et moderne samfund. Vi trænger til at drøfte dette nærmere. Jeg kan allerede sige, at venstre er tilhænger af skabelsen af uafhængige ankeinstanser på flere vigtige områder. Jeg kunne måske nævne skatten, jeg kunne nævne den sociale ankeret; det er ting, som vi nok i de kommende år er nødt til at etablere, og som også efter mit skøn

vil falde i tråd med den opgavefordeling, vi i øvrigt tilstræber.

Jeg har med disse bemærkninger gerne villet give venstres tilslutning til de synspunkter, der ligger i arbejdsministerens redegørelse, og til de principper, der er fremlagt deri. Men jeg vil gerne til sidst understrege, at denne fordeling af opgaver mellem de forskellige instanser skal have sin tid og skal forberedes grundigt. Den er væsentlig, denne opgave, og det er vigtigt, at vi søger den løst, så vi skaber en hensigtsmæssig administration af opgaverne. Det er også vigtigt, at vi søger disse problemer løst for at skaffe folkestyret så gode vilkår som muligt.

Martin Pedersen: Hovedstadsreformkommissionen har jo nu afgivet betænkning. I løbet af den kommende tid vil vel hovedstadsreformen på en eller anden måde være trukket i land, og så er jo først den endelige struktur her i landet tilrettelagt. Men det er rigtigt, at allerede fra 1. april 1970 var man færdig med den geografiske administrative inddeling herhjemme, og jeg synes, der er grund til at anerkende det vældige arbejde, der er gået forud. Der er grund til at anerkende afdøde indenrigsminister Poul Sørensens gode greb på tingene, det store og dygtige arbejde, der blev udført af kommunalreformudvalget og senere i folketinget, og hvor også statsadministrationen jo i høj grad blev belastet med problemerne. Men senere skubbedes arbejdet jo ud i samfundet, ud i de kommunale fællesudvalg og de amtskommunale fællesudvalg, hvor man stod over for den opgave for de kommunale fællesudvalgs vedkommende ofte at skulle samordne økonomien i 15-20 kommuner; for amterne havde man sammenlægningssspørgsmålene, og hertil kom yderligere den omstændighed, at bykommunerne skulle indgå i amterne.

Det er rigtigt, som arbejdsministeren i sin redegørelse er inde på, at selve den geografiske struktur er noget, man må planlægge og nå frem til, og derefter må det ligge nogenlunde fast, idet den geografiske struktur og det administrative apparat er udgangspunktet for en planmæssig fordeling af opgaverne.

Det betyder naturligvis ikke, at der ikke